

mærksomt paa, at der desuden skal Gavre til og Staldknegte, thi jeg kan ikke troe, at det er det ærede Mindretals Mening, at Stamstutteriet skal kunne opretholdes og leve af sig selv. Jeg har derfor kun liden Tilbojelsighed til at stemme for dette Forslag; men da jeg er en afgjort Modstander af Stutteriet, gjør jeg det formodentlig, dersom mit eget Forslag forkastes. Jeg betragter dette Forslag som eensbetydende med, at Stamstutteriet skal gaae paa Kæerne, men en Institution, der skal gaae paa Kæerne, maae vi hellere undvære. Man kunde sige det samme om vort Forslag; men vi gaae dog ud fra, at Stutmesteren ikke beholdes, og om han end ganske vist skal have enten Bente- penge eller Pension, saa bliver dog denne Ud- gift opført paa en anden Konto end Stutte- riets. Man kan endvidere sige, at vi jo heller ikke afflasse Stutterigaarden. Det gjøre vi ganske vist heller ikke paa Udgiftssiden; men det følger af sig selv, at saafremt vort Forslag vedtages, ville vi komme til paa Indtægtsiden at opføre en Sum som Indtægt af Stutteri- gaarden, forsaavidt det ikke, hvad der dog er muligt, vil være nødvendigt gjennem et sær- ligt Lovforslag endelig at ophæve den hele In- stitution.

N. Pedersen: Det er en kort Bemærk- ning, som jeg skal tillade mig at gjøre lige- overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgfreds (H. Hage). Det ærede Med- lem indrømmede igaar, at jeg havde nogen- lunde rigtig fremstillet, hvorledes Stutterisagen var vandret herigjennem Rigsdagen; men det ærede Medlem meente dog, at det paa gjæl- dende Udvalg havde gjort sig skyldigt i en Selv- modsigelse, naar det havde meent, at man kunde lade §§ 8 og 13 i Loven af 23de Januar 1862 blive staaende uforandrede, og dog nægte Bevillingen til Stamstutteriet. I den Anled- ning maa jeg henlede det ærede Medlems Op- mærksomhed paa, at vi allerede tidligere have gjort et alvorligt Forsøg paa at nægte Bevil- lingen. Den væsentligste Indvending, som den- gang fremsattes derimod, var den, at det vilde være urigtigt at nægte denne Bevilling til Stamstutteriet, for der i begge Rigsdagens Af- delinger var vedtaget en Lov, der gik ud paa,

at Stutteriet skulde nedlægges. Dette er nu skeet, og dermed bortfalder, som det forekommer mig, denne Indvending. Dernæst maa jeg bemærke, at Udvalget ikke kunne skjønne rettere, end at det, saalænge vi skulle beholde Stutteriet, var en Nødvendighed at have en Bestemmelse som den, der indeholdes i den nævnte § 8, der bestemmer, hvor Stutteriet skal være. Den bestemmer nemlig, at Stamstutteriet indtil vi- dere skal forblive paa Frederiksborg og frem- deles skal benytte de det hidtil overladte Bygninger og Torde. § 13 omtalte Stutmesterens Stil- ling. Udvalget antog, som sagt, at det vilde være nødvendigt at bibeholde begge disse Paragra- pher, saalænge Stamstutteriet skulde vedblive at bestaae. Men ikke bestomindro fandt vi, at der efter de 2 Mars Forløb, for hvilke Loven skulde gjælde, var en Mulighed for at nægte Bevillingen til Stamstutteriet, og jeg er i denne Henseende saa heldig at kunne støtte mig til den høitærede Indenrigsminister. I de Mo- tiver, som ledsagede den høitærede Ministers Lovforslag, hed det nemlig — det maa maa- ske være mig tilladt at oplæse nogle faa Lin- ner —, at „det maa ogsaa tages i behørig Betragtning, at Ministeriet ikke begjærer den i Lovudkastet opførte forholdsviis mindre be- tydeltge Sum af indtil 10,000 Rd. uden nogen Begrændsning med Hensyn til Tiden, men kun for et bestemt indskrænket Aaremaal, saaledes at Tilskudet fra Statskassen af sig selv vil falde bort ved dets Udløb, saafremt Døvetiden ikke maatte medføre saadanne Re- sultater, at man af Hensyn til disse maatte finde tilstrækkelig Tøse til ogsaa efter bemeldte Tidspunkt at lade Stutteriet bestaae.“ Saa- ledes udtalte den høitærede Minister sig den- gang i de Motiver, der ledsagede Loven, og jeg har ikke senere hørt ham udtale et eneste Ord, der kunde tyde paa, at han i den Hen- seende havde forandret sin Mening. Den høit- ærede Minister ønsker nu at faae denne Be- villing, og han fastholder, at det vilde være urigtigt at nægte den; men det er af heelt andre Grunde end dem, der ere anførte af Mindretallet i Finantsudvalget. Ministeren har idag gjort opmærksom paa, hvor urigtigt det vilde være at nægte Bevillingen til Stam- stutteriet, og han har henledet Opmærksomheden